

**Tractatvs De Præventionē Ivdiciali [!], Sev De
Contentione Ivrisdictionvm**

Tonduti, Pierre François de

Lvgdvni, M.DC.LXXIII.

Capvt VI. Quando adest diuersitas causarum, cessat prætensio
litispendentiæ & attentatorum: Et quod causa rescissionis contractus,
tanquam ordinaria, est diuersa à causa executiua intentata pro ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98370](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98370)

to Conuento, in quo expressè fuit actum de illud con-
sequendo via executina, &c. & in fine ibi, alias obligatio-
nes executinas prout est ista, de qua agitur vigore pacti
&c. & in alia eiusdem Buratti decis. 879. sub num. 1.
ibi, conueniunt, quid haberet promptam, & expeditam
executionem realem & personalem &c.

- 12 Non obstat, quod dicatur Instrumentum, de quo
agitur, continere garantiam, tam ex eo, quod fuit
stipulatum coram publico Notario cum iuramento,
& confirmatum sub pœna; quam etiam quia in eo
fuerunt appositæ hæc verba, videlicet, *Quæ quidem
omnia in præfenti Instrumento, & contractu appositæ pro-
miserunt partis contrahæ res modis, & formis &c. per se,
& suos hered. &c. ut voluit Galt. in pr. Instr. in 1. p.
partis primæ rubr. 1. num. 13. & 14. Nam quidquid sit
de stylo Regni Neapolis, secundum quem loquitur
Galter, qui ideo non applicatur, certum est, quod
Guarantia non intrat, nisi manifestè adsit præcep-
tum Notarij ad id facultatem habentis, ex congestis
per Zacch. de obligat. Camer. q. 2. num. 9. & Thesaur.
decis. 26. num. 13. & vterius constet, aliunde tamen
quam ex scriptura ipsius, quod habeat saltem facul-
tatem faciendi similia præcepta garantigiata, ut
tradit Barz. de Guarantia in princ. vers. & hæc de re
infero, cum aliis cumulatis per Gratian. discept. 455.
numero 18. & sequent. Quæ omnia deficiunt in hoc
casu, &c.*

Et ita vtraque, &c.

Hæc decisio referenda ad cap. 5. secunda partis huius
tractatus.

C A P V T,

S E V

RESOLVTIO VI.

IN CAUSA BONONIENSI restitutionis contractus coram

R.P.D. Cerro.

Mercurij 28. Iunij 1645.

ARGVMENTVM.

Quando adest diuersitas causarum, cessat
præuentione litispendentiæ & attentatorum;
& quod causa restitutionis contractus tan-
quam ordinaria, est diuersa à Causa exe-
cutiua intentata pro adimplemento Con-
tractus: de litispendentia necesse est op-
ponere, alioquin si procedatur ad vltorio-
ra, non dicitur attentatum.

S V M M A R I V M.

- 1 Index restè procedens, priuat naturali & civili pos-
sessione.
- 2 Causa restitutionis contractus, est diuersa à causa exe-
cutiouis, & qualibet causa debet currere marie
suo.
- 3 Causa dicitur diuersa, quando proponitur diuersa
actio.
- 4 Clausula quam & quas, non porrigitur ad causam
diuersam.

- 5 Si non oppositum fuerit de præuentione & litis-
pendentia, index validè procedit ad vltorio-
ra.
- 6 Mandatum quibus præsumptionibus probetur.
- 7 Mandatorum multiplicatio datur in eadem personas
ut vnum sit expressum, aliud præsumptum.
- 8 Appellatio ex quibus censetur deserta.
- 9 Post desertam appellationem, potest procedi ad execu-
tionem sine vicio attentatorum.
- 10 Commissio cum clausula prout de iure, non infir-
mit executionem antea legitimè factam.

O M M I S S A R.P.D. meo Verospio
primo loco causa appellationis per
Pompeum Tertium interposita de anno
1639. à decreto relaxationis mandati
executiui fauore fratrum de Salarolis pro residuo
capitalis, & fructuum non solutorum; ac secun-
do loco R.P.D. meo Præfidi Vallisoletano ad
instantiam dd. de Salarolis appellantium à sen-
tentia eiusdem A.C. super rescissione contractus,
& reintegratione Pompeij ad possessionem stabi-
lium de anno 1643. prolata, quibus causis per sig-
naturam vnitis, & denuò commissis eidem D. meo
Verospio in statu, & terminis, fuit coram eo du-
bitatum. An, & cui esset dandum mandatum de ma-
nutenendo, & die 15. Aprilis 1644. pro fratribus
de Salarolis resolutum, eisdemque concessum man-
datum de manutenendo. Verum interposita appel-
latione per Pompeum, & mihi commissa causa
cum facultate manutenendi quem de iure; pro-
posito dubio D.D. hodie resolverunt Pompeo
dandum esse mandatum de manutenendo, cum con-
stet de eius possessione auctoritate Iudicis vigore
sententiæ, & rei iudicatæ, ac post desertam ap-
pellationem capta; l. iustè possidet, ff. de acquir.
possess.

Non obstat possessio anterior dd. fratrum de Sa-
larolis: Quia dum citato eorum Procuratore consti-
tuto A.C. sententiam reintegrationis Pompeo con-
cessit, tanquam ritè, & restè procedens, eisdem tam
civili quam naturali possessione priuauit: Ang. in
l. qui vniuersas §. item cum Prætor, ibique Imol. nume-
ro 1. ac ceteri Scribentes, ff. de acquir. possess. Abb.
in cap. cum aliquibus. numer. 10. propè fin. vers. quoniam
plus sentiunt: de sent. & re iudic. Ferrer. conf. 5. num. 3.
in fin. vers. que sibi non suffragatur. Rota diuers. decis.
62. num. 4. & 5. & coram Card. Seraph. decis. 2325.
per totam.

Provt minus obstat, quod post deuolutam causam
ad nostrum Tribunal per commissionem appellatio-
nis primo loco interpositæ à Pompeo, & commu-
nem effectum vigore citationis ad dicendum con-
tra, A.C. nulliter processerit, cum per d. commissio-
nem habentem in ventre inhibitionem, fuerit à se
abdicata omnis iurisdicctio, ac consequenter posses-
sio tanquam attentata manuteneri non possit, ut
probare conatur decisio D. mei Verospij, vers. et
enim.

Quia hodie facto melius elucidato, aduerterunt
DD. Iudicium restitutionis contractus, & reintegra-
tionis secundo loco à Pompeo intentatum, esse di-
uersum ab executiua pro residuo capitalis, & fru-
ctuum, in quo emanauit commissio, & inhibicio;
stante autem diuersitate causarum, cessat præuentione
attentatorum: cap. ad hæc, vbi Franch. in princ. &
c. propositus de appell. Dec. conf. 33. num. 4. vers. & ad
hoc etiam facit Lancel. de autem. p. 2. c. 4. limit. 2. num. 1.
& 3. cap. 12. lin. it. 2. num. 1. cum seqq. & cap. 20. limit. 5.
num. pariter primo, Gratian. discept. forens. cap. 914.
num. 3.

num. 3. Rota in recent. decis. 500. n. 6. & 10. coram San. mem. Greg. dec. 345. n. 1. ibique. Add. lit. A. & coram bon. mem. Buratt. decis. 644. n. 5.

Diversitas patet, quia in prima agebatur executio pro solutione capitalis, & fructuum; in secunda verò fuit actum ordinariè pro rescissione contractus & reintegratio. Diversitas enim actionis sufficit, ut causa dicatur diversa; nec intrent attentata; Grat. deo. 914. n. 31. Lancell. de attent. d. c. 12. limit. 2. n. 10. & 11. Gayl. pract. obser. 32. n. 11. lib. 1. Card. Causal. decis. 623. num. 2. Add. ad bon. mem. Buratt. d. decis. 644. num. 5. & in fortioribus dixit Rota coram San. mem. Gregor. d. decis. 345. n. 2. & 3.

Nec facit clausula quam, & quas, una cum toto negotio principali, in prima commissione geminata; Quia intelligi debet de, & circa causam, & actionem intentatam, super qua fuit pronuntiatum, & commissio causa appellationis; nec extendi potest ad aliud iudicium diversum postea inchoatum; ut notat Feli. in c. licet in corrigendis, n. 7. in fin. vers. non valet Comm. de off. Ord. Marches. de commiss. p. 1. c. 5. n. 67. fol. 201. Barbof. de claus. claus. 12. n. 26. Rota in rec. decis. 87. n. 1. p. 4. & coram San. mem. Greg. d. decis. 345. n. 4.

Sed cessat omnis scrupulus; quia procurator dd. de Salarolis imperavit A. C. monitorium, quod Bononiam transmisit, eiusque vigore dd. Salaroli conuenerunt Pompeum, eoque exequuto, & coram A. C. reproducto, obtinuit, dum Pompeus instabat pro remissione causæ ad partes, solitam inhibitionem, & decretum, quod cognoscetur per eundem A. C. cum sui principales essent vidua, & pupilli, ut in extrat. pag. 1. à terg. & pag. 70. ac in toto processu reintegrationis comparuit: nec unquam de pendentia litis in Rota opposuit. Vnde si quid esset attentatum, censetur eadem sufficienter renunciatum: Lancell. de attent. p. 2. c. 12. limit. 42. n. 3. & 4. & fuit dictum in una Casaravertana Cathedralis coram Vbaldo, quæ est decisio 102. numero 1. parte 6. recent.

Nec satisfacit responsio, quod Procurator fuerit nulliter constitutus, dum in sua deputatione omisit consuetum iuramentum vitia faciendi, & inutilia prætermittendi ex forma specialiter requisitum. Quia dum implevit iudicium ad A. C. deuoluit, & inchoauit expediendo monitorium cum impensa, quod postea fuit à Salarolis acceptatum, data etiam nullitate illius mandati, intraret præsumptum ex scientia, & acquiescentia; per text. apertum in leg. qui patitur, ff. mandat. bene Abb. conf. 7. n. 4. p. 2. Bero conf. 118. n. 23. lib. 3. Mantica. de tacit. lib. 7. tit. 7. per tot. Rota coram San. mem. Greg. decis. 44. n. 2. vbi Add. lit. A. dicit hoc esse adeo verum, ut procedat etiam si superueniat reuocatio: Vltra quod ex sola impensa in expediendo d. monitorio, & iurium productione per d. procuratorem facta, mandatum absque alia probatione inducitur; ut de impensa docuit Bero. conf. 43. num. 57. vol. 3. Surd. conf. 355. num. 24. & pluries dixit Rota, præsertim Card. Seraph. decis. 856. num. 5. Vbi quod sufficit modica impensa: & coram San. mem. Gregor. decis. 324. vbi Add. num. 6. dicit sufficere impensam vnus ducati; & de productione iurium, Bartol. in lege vulgo, in fin. ff. de administ. tutor. Aymon. conf. 80. num. 5. & sapientissimè resoluit Rota coram San. mem. Greg. decis. 44. n. 4. decis. 86. n. 2. & dec. 176. n. 8. † Nec est nouum in iure, quod datur multiplicatio mandatorum, ut possint simul in eadem persona duo mandata concurrere, alterum expressum, alterum præsumptum; ut aliis relatis fuit resolutum in Cuiusdam ten. Archiepiscopatibus 24. Martij 1645. coram mem.

Quod verò dicitur, possessionem Pompei esse attentatam ex secunda commissione appellationis simpliciter interposita pro parte dd. de Salarolis, quæ operatur attentata vsque ab initio, etiam si sententia appellationem non admitteret; ex notatis per Glos. in l. appellatione, verb. deliberationis, Cod. de appell. cum aliis in d. decis. allegat. vers. sicut etiam nullam habent substantiam. † Quia cum hodie doctum fuerit, post datos reuerentiales non fuisse intra decendium præsentatam commissionem, appellatio remansit deserta, & sententia transitum fecit in iudicatum; cum sit Romana, de appell. Vestr. in prax. lib. 7. cap. ult. n. 6. Scacc. de appell. q. 14. n. 6. & seg. Lancell. de autent. d. pend. in præfat. n. 66. Cassador. decis. 1. de appellat. Rot. diuers. decis. 276. num. 1. parte 1. cum aliis relatis à bon. mem. Buratt. dec. 264. n. 1. ibique Addent. lit. A.

Idque multo magis, quia post lapsum d. decendij, fuerunt seruati quatuor termini ad docen. de appellatione illiusque legitima prosecutione; quibus elapsis, & de appellatione, vel prosecutione non docto, potuit circa vitium attentatorum ad possessionem deueniri; Federic. de Sen. conf. 27. num. 2. Vestr. in praxi libro 8. cap. ult. num. 8. & 9. Mandosi de form. comm. 23. vers. seruati. quatuor. Scacc. de appellat. quest. 11. num. 200. vers. aut enim agitur, & dixit Rota coram Card. Seraph. dec. 1335. num. 1. & 2. & post Modern. de manut. dec. 22. n. 1.

Non obstant quod superueniens commissio appellationis simpliciter retrahatur ad diem sententiae, & possessionem irritet: quia procederet si possessio fuisset capta in termino ad appellandum, vel post præsentatam commissionem; secus autem, quando, prout hic post seruatos dd. quatuor terminos, nihil fuit ab altera parte deductum, nec commissio præsentata; tunc enim gesta post illius defensionem, nunquam dicuntur attentata: d. c. cum sit Romana, de appell. ibique Franch. in notab. Lancell. de attent. part. 2. cap. 12. ampliat. 2. num. 33. † Commissio enim causæ cum habeat clausulam, prout de iure, nullum affert præiudicium, argumento text. in leg. fin. C. sent. rescind. non poss. c. exposta, de arbit. cum aliis ad propositum, per Rotam coram sanct. mem. Greg. decis. 492. numero 4. & per R. P. D. Argel. de Legit. contrad. quest. 2. artic. 3. numero 143. vbi quod immisso effectuatæ ante commissionem non debet reuocari: & idem colligitur ex secundo rescripto Signaturæ, in quo causam vniuit R. P. D. meo Vespasio, in statu & terminis; & sic cum iam consumpta esset executio rei iudicata, hæc censetur per dictam clausulam præseruata.

Vltimo nec releuat, quod Pompeus factio proptio eeciderit à possessione, stante cessione bonorum cum clausula Constituti. Quia ille manutentionem non petit ex antiqua possessione, sed ex noua capta vigore mandati de reintegrando, & rei iudicata; unde tanquam possidens auctore Prætoris, ritè procedente, est manutenendus ex supra deductis.

Et ita resolutum vtraque, &c.

Ad cap. 18. partis 1. huius tractatus. Et cap. 39. partis 2.